

Czwartek, 10 października 2019 r.

P9_TA(2019)0033

Polityczne strategie społeczne i na rzecz zatrudnienia w strefie euro**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 10 października 2019 r. w sprawie polityki zatrudnienia i polityki społecznej w strefie euro (2019/2111(INI))**

(2021/C 202/08)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 3 i 5 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE),
- uwzględniając art. 9, 145, 148, 149, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 158, 165, 166, 174 i 349 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
- uwzględniając porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 13 kwietnia 2016 r. zawarte między Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej i Komisją Europejską w sprawie lepszego stanowienia prawa ⁽¹⁾,
- uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności jej tytuł IV („Solidarność”),
- uwzględniając Konwencję ONZ o prawach osób niepełnosprawnych,
- uwzględniając cele zrównoważonego rozwoju ONZ, w szczególności cele nr 1, 3, 4, 5, 8, 10 i 13,
- uwzględniając pakiet Komisji z 2013 r. dotyczący inwestycji społecznych,
- uwzględniając sprawozdanie pięciu przewodniczących z dnia 22 czerwca 2015 r. ⁽²⁾ pt. „Dokończenie budowy europejskiej unii gospodarczej i walutowej”,
- uwzględniając zalecenie Rady z dnia 14 maja 2018 r. w sprawie polityki gospodarczej w strefie euro ⁽³⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 12 czerwca 2019 r. pt. „Pogłębienie europejskiej unii gospodarczej i walutowej: podsumowanie postępów po czterech latach od publikacji sprawozdania pięciu przewodniczących – Wkład Komisji Europejskiej w szczyt państw strefy euro w dniu 21 czerwca 2019 r.” (COM(2019)0279),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 5 czerwca 2019 r. pt. „Europejski semestr 2019: zalecenia dla poszczególnych krajów” (COM(2019)0500),
- uwzględniając wniosek Komisji z dnia 27 lutego 2019 r. dotyczący decyzji Rady w sprawie wytycznych dotyczących polityk zatrudnienia państw członkowskich (COM(2019)0151) i stanowisko Parlamentu w tej sprawie z dnia 4 kwietnia 2019 r. ⁽⁴⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 21 listopada 2018 r. pt. „Roczna analiza wzrostu gospodarczego na 2019 r. Na rzecz silniejszej Europy w obliczu niepewności na świecie” (COM(2018)0770),
- uwzględniając wspólne sprawozdanie Komisji i Rady o zatrudnieniu przyjęte w dniu 15 marca 2019 r.,
- uwzględniając zalecenie Komisji z dnia 21 listopada 2018 r. dotyczące zalecenia Rady w sprawie polityki gospodarczej w strefie euro (COM(2018)0759),

⁽¹⁾ Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

⁽²⁾ https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/5-presidents-report_pl.pdf

⁽³⁾ Dz.U. C 179 z 25.5.2018, s. 1.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2019)0337.

Czwartek, 10 października 2019 r.

- uwzględniając sprawozdanie Komisji z dnia 21 listopada 2018 r. pt. „Sprawozdanie przedkładane w ramach mechanizmu ostrzegania na 2019 r.” (COM(2018)0758),
- uwzględniając zalecenie Komisji z dnia 3 października 2008 r. w sprawie aktywnej integracji osób wykluczonych z rynku pracy ⁽⁵⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 21 listopada 2018 r. pt. „Ogólna ocena projektów planów budżetowych na 2019 r.” (COM(2018)0807),
- uwzględniając wniosek Komisji z dnia 22 listopada 2017 r. dotyczący decyzji Rady w sprawie wytycznych dotyczących polityk zatrudnienia państw członkowskich (COM(2017)0677) i stanowisko Parlamentu w tej sprawie z dnia 19 kwietnia 2018 r. ⁽⁶⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 26 kwietnia 2017 r. pt. „Ustanowienie Europejskiego filaru praw socjalnych” (COM(2017)0250),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 26 kwietnia 2017 r. pt. „Inicjatywa na rzecz wspierania równowagi między życiem zawodowym a prywatnym pracujących rodziców i opiekunów” (COM(2017)0252),
- uwzględniając wniosek Komisji dotyczący zalecenia Rady z dnia 13 marca 2018 r. w sprawie dostępu pracowników oraz osób samozatrudnionych do ochrony socjalnej (COM(2018)0132),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 5 kwietnia 2011 r. zatytułowany „Unijne ramy dotyczące krajowych strategii integracji Romów do 2020 r.” (COM(2011)0173) oraz późniejsze sprawozdania z wdrażania i oceny,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1158 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie równowagi między życiem zawodowym a prywatnym rodziców i opiekunów oraz uchylającą dyrektywę Rady 2010/18/UE ⁽⁷⁾,
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji z dnia 26 kwietnia 2017 r. pt. „Taking stock of the 2013 Recommendation on »Investing in children: breaking the cycle of disadvantage«” [Podsumowanie zalecenia z 2013 r. – Inwestowanie w dzieci: przerwanie cyklu marginalizacji] (SWD(2017)0258),
- uwzględniając dokument Komisji pt. „Strategiczne zaangażowanie na rzecz równouprawnienia płci na lata 2016–2019”, a także europejski pakt na rzecz równości płci na lata 2011–2020 i konkluzje Rady w tej sprawie z dnia 7 marca 2011 r. ⁽⁸⁾,
- uwzględniając cele określone w 2002 r. w Barcelonie dotyczące zapewnienia do roku 2010 opieki nad dziećmi dla co najmniej 90 % dzieci w wieku od trzech lat do wieku obowiązku szkolnego oraz dla co najmniej 33 % dzieci w wieku poniżej trzech lat,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 4 października 2016 r. pt. „Gwarancja dla młodzieży i inicjatywa na rzecz zatrudnienia ludzi młodych trzy lata później” (COM(2016)0646),
- uwzględniając wniosek Komisji z dnia 14 września 2016 r. dotyczący rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie (UE, Euratom) nr 1311/2013 określające wieloletnie ramy finansowe na lata 2014–2020 (COM(2016)0604),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 14 września 2016 r. pt. „Zwiększenie europejskich inwestycji na rzecz zatrudnienia i wzrostu gospodarczego: w kierunku drugiego etapu funkcjonowania Europejskiego Funduszu na rzecz Inwestycji Strategicznych i nowego Europejskiego Planu Inwestycji Zewnętrznych” (COM(2016)0581),

⁽⁵⁾ Dz.U. L 307 z 18.11.2008, s. 11.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2018)0181.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 188 z 12.7.2019, s. 79.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 155 z 25.5.2011, s. 10.

Czwartek, 10 października 2019 r.

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 10 czerwca 2016 r. pt. „Nowy europejski program na rzecz umiejętności – wspólne działania na rzecz wzmocnienia kapitału ludzkiego, zwiększania szans na zatrudnienie i konkurencyjności” (COM(2016)0381),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 2 czerwca 2016 r. pt. „Europejski program na rzecz gospodarki dzielenia się” (COM(2016)0356),
- uwzględniając pakiet dotyczący gospodarki o obiegu zamkniętym (dyrektywy (UE) 2018/849⁽⁹⁾, (UE) 2018/850⁽¹⁰⁾, (UE) 2018/851⁽¹¹⁾ i (UE) 2018/852⁽¹²⁾),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 1 czerwca 2016 r. pt. „Europa znów inwestuje – wnioski z realizacji planu inwestycyjnego dla Europy” (COM(2016)0359),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 8 marca 2016 r. dotyczący rozpoczęcia konsultacji w sprawie europejskiego filaru praw socjalnych (COM(2016)0127) oraz załączniki do niego,
- uwzględniając białą księgę Komisji z dnia 16 lutego 2012 r. pt. „Plan na rzecz adekwatnych, bezpiecznych i stabilnych emerytur” (COM(2012)0055),
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 7 grudnia 2015 r. dotyczące propagowania gospodarki społecznej jako siły napędowej rozwoju gospodarczego i społecznego w Europie,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 marca 2019 r. w sprawie europejskiego semestru na rzecz koordynacji polityki gospodarczej: zatrudnienie i aspekty społeczne w rocznej analizie wzrostu gospodarczego na 2019 r.⁽¹³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie edukacji w erze cyfrowej: wyzwania, szanse i wnioski dotyczące kształtowania polityki UE⁽¹⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 października 2018 r. w sprawie politycznych strategii społecznych i na rzecz zatrudnienia w strefie euro⁽¹⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 września 2018 r. w sprawie metod reintegracji pracowników na stanowiska pracy wysokiej jakości po poważnym urazie lub chorobie⁽¹⁶⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 16 listopada 2017 r. w sprawie zwalczania nierówności jako czynnika sprzyjającego tworzeniu miejsc pracy i wzrostowi⁽¹⁷⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 24 października 2017 r. w sprawie strategii politycznych na rzecz zagwarantowania dochodu minimalnego jako narzędzia walki z ubóstwem⁽¹⁸⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 września 2017 r. w sprawie nowego europejskiego programu na rzecz umiejętności⁽¹⁹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 19 stycznia 2017 r. w sprawie europejskiego filaru praw socjalnych⁽²⁰⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 26 maja 2016 r. w sprawie ubóstwa: perspektywa płci⁽²¹⁾,

⁽⁹⁾ Dz.U. L 150 z 14.6.2018, s. 93.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 150 z 14.6.2018, s. 100.

⁽¹¹⁾ Dz.U. L 150 z 14.6.2018, s. 109.

⁽¹²⁾ Dz.U. L 150 z 14.6.2018, s. 141.

⁽¹³⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2019)0202.

⁽¹⁴⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2018)0485.

⁽¹⁵⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2018)0432.

⁽¹⁶⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2018)0325.

⁽¹⁷⁾ Dz.U. C 356 z 4.10.2018, s. 89.

⁽¹⁸⁾ Dz.U. C 346 z 27.9.2018, s. 156.

⁽¹⁹⁾ Dz.U. C 337 z 20.9.2018, s. 135.

⁽²⁰⁾ Dz.U. C 242 z 10.7.2018, s. 24.

⁽²¹⁾ Dz.U. C 76 z 28.2.2018, s. 93.

Czwartek, 10 października 2019 r.

- uwzględniając swoje stanowisko z dnia 2 lutego 2016 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie utworzenia europejskiej platformy na rzecz usprawnienia współpracy w zakresie zapobiegania pracy nierejestrowanej i zniechęcania do niej ⁽²²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie strategicznych ram UE dotyczących bezpieczeństwa i higieny pracy na lata 2014–2020 ⁽²³⁾,
- uwzględniając inicjatywę OECD i Komisji Europejskiej „Stan zdrowia w UE” ⁽²⁴⁾ i związane z nią sprawozdanie „Health at a glance: Europe” [Zdrowie i opieka zdrowotna w zarysie: Europa] z 2018 r. ⁽²⁵⁾,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji na temat adekwatności emerytur z 2018 r. dotyczące adekwatności dochodów w starszym wieku w UE obecnie i w przyszłości i opublikowane w dniu 26 kwietnia 2018 r.,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji na temat starzenia się społeczeństwa z 2018 r. dotyczące prognoz gospodarczych i budżetowych dla państw członkowskich UE (2016–2070) i opublikowane w dniu 28 maja 2018 r.,
- uwzględniając zmienioną Europejską kartę społeczną i zapoczątkowany w 2014 r. proces turyński mający na celu wzmocnienie systemu traktatów Europejskiej karty społecznej w ramach Rady Europy i jej powiązań z prawem Unii Europejskiej ⁽²⁶⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 marca 2011 r. w sprawie zmniejszania nierówności zdrowotnych w UE ⁽²⁷⁾,
- uwzględniając uwagi podsumowujące Komitetu ONZ ds. Praw Osób z Niepełnosprawnościami z września 2015 r. dotyczące wstępnego sprawozdania Unii Europejskiej dla tego komitetu z czerwca 2014 r.,
- uwzględniając dyrektywę 2006/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równości szans oraz równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia i pracy (dyrektywa w sprawie równego traktowania) ⁽²⁸⁾ oraz art. 14 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (1992) dotyczący zasady równości wynagrodzeń za taką samą pracę lub pracę takiej samej wartości,
- uwzględniając dokument Komisji zatytułowany „Strategiczne zaangażowanie na rzecz równouprawnienia płci na lata 2016–2019” i sformułowany w nim cel dotyczący ograniczenia różnicowania emerytur ze względu na płeć jako kluczowego priorytetu oraz sprawozdanie Komisji na temat adekwatności emerytur z 2018 r.,
- uwzględniając strategię UE na rzecz młodzieży na lata 2019–2027 opartą na rezolucji Rady z dnia 26 listopada 2018 r. oraz cel strategii „UE 2020” przewidujący ograniczenie odsetka przypadków przedwczesnego kończenia kształcenia i szkolenia do mniej niż 10 %,
- uwzględniając sprawozdanie specjalne Europejskiego Trybunału Obrachunkowego nr 5/2017 z kwietnia 2017 r. zatytułowane „Bezrobocie wśród młodzieży – czy polityka UE wpłynęła na zmianę sytuacji? Ocena gwarancji dla młodzieży i Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych”,
- uwzględniając sprawozdania OECD dotyczące perspektyw zatrudnienia w latach 2018 i 2019,
- uwzględniając europejski akt prawny w sprawie dostępności,

⁽²²⁾ Dz.U. C 35 z 31.1.2018, s. 157.

⁽²³⁾ Dz.U. C 366 z 27.10.2017, s. 117.

⁽²⁴⁾ https://ec.europa.eu/health/state/glance_pl

⁽²⁵⁾ https://ec.europa.eu/health/sites/health/files/state/docs/2018_healthatglance_rep_en.pdf

⁽²⁶⁾ <https://www.coe.int/en/web/turin-european-social-charter/turin-process>

⁽²⁷⁾ Dz.U. C 199 E z 7.7.2012, s. 25.

⁽²⁸⁾ Dz.U. L 204 z 26.7.2006, s. 23.

Czwartek, 10 października 2019 r.

- uwzględniając zalecenie Rady z 9 kwietnia 2019 r. w sprawie polityki gospodarczej w strefie euro (2019/C 136/01),
 - uwzględniając roczny przegląd Komisji z 2019 r. dotyczący zatrudnienia i kwestii społecznych w Europie,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji z 2019 r. w sprawie ubóstwa pracujących,
 - uwzględniając zalecenie Rady z 2018 r. w sprawie dostępu pracowników oraz osób samozatrudnionych do ochrony socjalnej,
 - uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1152 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie przejrzystych i przewidywalnych warunków pracy w Unii Europejskiej ⁽²⁹⁾,
 - uwzględniając art. 54 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych (A9-0016/2019),
- A. mając na uwadze, że w dalszym ciągu poprawiają się warunki na rynku pracy w UE, głównie dzięki temu, że sytuacja gospodarcza na świecie jest od dłuższego czasu korzystna; mając na uwadze, że wskaźnik zatrudnienia nadal wzrasta i w ostatnim kwartale 2018 r. osiągnął rekordowy poziom 73,5 %, co oznacza 240,7 mln zatrudnionych; mając na uwadze, że wskaźnik zatrudnienia w strefie euro wzrósł z 66,5 % w 2017 r. do 67,4 % w 2018 r.; mając na uwadze, że nadal występują istotne różnice między wskaźnikami zatrudnienia w poszczególnych państwach członkowskich, regionach i grupach ludności; mając na uwadze, że tempo wzrostu wskaźnika zatrudnienia uległo spowolnieniu oraz że tendencja ta będzie się prawdopodobnie utrzymywać; mając na uwadze, że przy zachowaniu takiej dynamiki w 2020 r. wskaźnik zatrudnienia wyniesie 74,3 %;
- B. mając na uwadze, że pilnego rozwiązania wciąż domagają się długoterminowe wyzwania takie jak starzenie się społeczeństwa, cyfryzacja i jej wpływ na pracę, zmiana klimatu oraz niezrównoważone wykorzystywanie zasobów naturalnych;
- C. mając na uwadze, że znacznie wzrósł wskaźnik zatrudnienia pracowników w wieku powyżej 55 lat; mając na uwadze, że w 2018 r. wskaźnik zatrudnienia pracowników w wieku od 55 do 64 lat w strefie euro wyniósł 58,8 %, czyli wciąż znacznie poniżej średniej; mając na uwadze, że w tej kategorii wiekowej niższy wskaźnik zatrudnienia (52,9 %) odnotowano w przypadku kobiet; mając na uwadze, że według prognoz demograficznych liczba starszych pracowników będzie rosła; mając na uwadze, że zmiany demograficzne mają wpływ na systemy emerytur, opieki zdrowotnej i opieki długoterminowej;
- D. mając na uwadze, że potrzebna jest skuteczna polityka obejmująca różne formy zatrudnienia i odpowiednio chroniąca pracowników przed nadużyciami, dyskryminacją i ubóstwem;
- E. mając na uwadze, że znaczną część osób zatrudnionych stanowią ubodzy pracujący; mając na uwadze, że w 2017 r. 9,4 % zatrudnionych było zagrożonych ubóstwem, a prawie 20,5 mln pracowników żyło w gospodarstwach domowych zagrożonych ubóstwem; mając na uwadze, że w przypadku niektórych grup ludności, zwłaszcza osób zatrudnionych w niepełnym wymiarze czasu pracy, samozatrudnionych, pracowników tymczasowych, osób młodszych, z niższym wykształceniem i jednoosobowych gospodarstwach domowych, ubóstwo pracujących jest znacznie większe i w niektórych przypadkach istotnie wzrosło w ostatnich latach;
- F. mając na uwadze, że w 2018 r. różnica wskaźnika zatrudnienia kobiet i mężczyzn wyniosła 11,6 punktu procentowego i od 2013 r. pozostała prawie bez zmian; mając na uwadze, że w skali UE kobiety zarabiają średnio o 16 % mniej niż mężczyźni, aczkolwiek wartość ta znacznie się różni w poszczególnych państwach członkowskich; mając na uwadze, że w UE-28 zróżnicowanie emerytur ze względu na płeć w przypadku emerytów w wieku od 65 do 79 lat wynosi około 37,2 %; mając na uwadze, że w całej UE podział obowiązków opiekuńczych między kobietami a mężczyznami jest wciąż nierówny;
- G. mając na uwadze, że to na państwach członkowskich spoczywa główna odpowiedzialność za rozwiązanie problemu bezrobocia wśród ludzi młodych poprzez opracowanie i wdrożenie ramowych uregulowań dla rynku pracy, systemów edukacji i szkoleń oraz aktywnej polityki rynku pracy;
- H. mając na uwadze, że od 2013 r. łączna liczba przepracowywanych godzin stale, choć powoli wzrasta; mając na uwadze, że wskaźnik stałego zatrudnienia w pełnym wymiarze czasu nadal rośnie, natomiast wskaźnik zatrudnienia w niepełnym wymiarze czasu w 2018 r. spadał; mając na uwadze, że odsetek osób zatrudnionych w niepełnym wymiarze czasu pracy w UE zwiększył się z 15 % w 2002 r. do 19 % w 2017 r.; mając na uwadze, że zatrudnienie

⁽²⁹⁾ Dz.U. L 186 z 11.7.2019, s. 105.

Czwartek, 10 października 2019 r.

w niepełnym wymiarze czasu pracy było w UE w 2017 r. znacznie powszechniejsze wśród kobiet (31 %) niż wśród mężczyzn (8 %); mając na uwadze, że liczba osób zmuszonych do pracy w niepełnym wymiarze czasu utrzymuje się nadal na bardzo wysokim poziomie i jest o 1,3 mln wyższa niż w 2008 r.; mając na uwadze, że odsetek pracowników tymczasowych w UE wzrósł z 11 % w 2002 r. do 13 % w 2017 r.;

- I. mając na uwadze, że niektóre państwa członkowskie zmagają się z problemami strukturalnymi na rynku pracy, takimi jak niska aktywność oraz niedopasowanie umiejętności i kwalifikacji; mając na uwadze, że rośnie zapotrzebowanie na konkretne środki służące integracji lub reintegracji osób nieaktywnych zawodowo w celu zaspokojenia potrzeb rynku pracy;
- J. mając na uwadze, że w czerwcu 2019 r. wskaźnik bezrobocia obniżył się w UE do 6,3 %, a w strefie euro do 7,5 %; mając na uwadze, że obniżył się on we wszystkich grupach wiekowych, zarówno wśród mężczyzn, jak i wśród kobiet; mając na uwadze, że w poszczególnych państwach członkowskich wskaźniki te nadal znacznie się różnią, a rozbieżności między wskaźnikami bezrobocia w poszczególnych krajach i regionach pogłębiają się od 2007 r.; mając na uwadze, że bezrobocie osób młodych pozostaje nieproporcjonalnie wysokie i w kwietniu 2019 r. wynosiło 14,2 % (w 2018 r. średnia dla UE wynosiła 15,2 %, zaś dla strefy euro 16,9 %), jest jednak niższe niż przed kryzysem w 2008 r.; mając na uwadze, że istnieją bardzo wyraźne różnice między poszczególnymi państwami członkowskimi; mając na uwadze, że średnio co druga osoba bezrobotna poszukująca pracy nie pracuje od ponad 12 miesięcy, a długotrwałe bezrobocie wynosi 3,8 % i utrzymuje się powyżej poziomu sprzed kryzysu, czyli 2,9 %; mając na uwadze, że bezrobocie pozostaje szczególnie wysokie wśród osób z niepełnosprawnościami;
- K. mając na uwadze, że według Eurostatu w 2017 r. w UE-28 było 8,973 mln pracowników zatrudnionych w niepełnym wymiarze czasu pracy na stanowiskach poniżej posiadanych kwalifikacji; mając na uwadze, że należy do tego dodać 8,127 mln osób, które mogły pracować, ale nie szukały pracy, i kolejne 2,289 mln osób, które szukały pracy, ale nie były w stanie szybko jej rozpocząć; mając na uwadze, że oznacza to, że w 2017 r. w UE-28 w pewien sposób bezrobotnych było łącznie 19,389 mln osób nieuwzględnionych we wskaźniku bezrobocia i że liczba ta jest niemal równa liczbie osób uznanych za bezrobotne (18,776 mln);
- L. mając na uwadze, że pozioma i pionowa segmentacja rynku pracy oraz ubóstwo pracujących utrzymują się i dotyczą w szczególności kobiet, osób o niskich umiejętnościach, osób młodych i starszych, osób niepełnosprawnych, mniejszości narodowych, językowych, etnicznych i seksualnych oraz osób ze środowisk migracyjnych; mając na uwadze, że w 2016 r. wskaźnik zatrudnienia osób z niepełnosprawnościami wyniósł 48,1 %, czyli znacznie mniej niż średni wskaźnik zatrudnienia;
- M. mając na uwadze, że długotrwałe bezrobocie dotyka zwłaszcza osoby młode, osoby samotnie wychowujące dzieci, nieformalnych opiekunów, osoby z długotrwałą chorobą, niepełnosprawnością lub problemami zdrowotnymi, migrantów oraz osoby pochodzące z mniejszości etnicznych i religijnych, które cały czas zmagają się z określonymi barierami w dostępie do zatrudnienia oraz z dyskryminacją na wszystkich etapach zatrudnienia;
- N. mając na uwadze, że wysokiej jakości zatrudnienie jest ważnym czynnikiem w walce z ubóstwem i wykluczeniem społecznym; mając na uwadze, że należy dotrzeć do wszystkich członków społeczeństwa, którzy są najbardziej oddaleni od rynku pracy oraz zagrożeni ubóstwem i wykluczeniem społecznym;
- O. mając na uwadze, że nadal rośnie wskaźnik wakatów, a niedopasowanie popytu i podaży na rynku pracy pozostaje istotną przyczyną bezrobocia w wielu państwach członkowskich; mając na uwadze, że strukturalne niedopasowanie umiejętności i niedobór wykwalifikowanej siły roboczej dotyczą wielu sektorów, m.in. turystyki, tradycyjnego rzemiosła i ICT, i że zgodnie z przewidywaniami różnica między zapotrzebowaniem na specjalistów a ich dostępnością w UE ma wzrosnąć do 2020 r. do około 500 tys. osób; mając na uwadze, że mimo obaw dotyczących coraz większego niedoboru kwalifikacji i wykwalifikowanej kadry około 39 % pracowników w UE zmuszonych jest zajmować niskiej jakości stanowiska poniżej ich kwalifikacji;
- P. mając na uwadze, że według szacunków Europejskiego Centrum Rozwoju Kształcenia Zawodowego (Cedefop) dystrybucja umiejętności wśród siły roboczej w dużej mierze odpowiadała kwalifikacjom poszukiwanym na rynku pracy w 2017 r., a podaż pracy przekraczała popyt w odniesieniu do wszystkich typów kwalifikacji, przy czym różnica była szczególnie wysoka w przypadku niskiego i średniego poziomu kwalifikacji; mając na uwadze, że zapotrzebowanie na wykwalifikowaną siłę roboczą prawdopodobnie będzie rosło, a najnowsze prognozy Cedefopu wskazują, że w latach 2017–2025 utworzonych zostanie ponad 13 mln miejsc pracy wymagających wysokiego wykształcenia, natomiast liczba miejsc pracy wymagających niskich kwalifikacji zmaleje o prawie 6 mln;

Czwartek, 10 października 2019 r.

- Q. mając na uwadze, że prognozy Cedefopu wskazują na równoległy wzrost zapotrzebowania na umiejętności i ich podaży do 2025 r.; mając na uwadze, że zgodnie z przewidywaniami podaż umiejętności ma jednak rosnąć nieco szybciej niż zapotrzebowanie na nie i na przykład odsetek pracowników posiadających jedynie wykształcenie podstawowe lub średnie I stopnia ma spaść z 20,2 % w 2017 r. do 16,8 % w 2025 r.; mając na uwadze, że odsetek miejsc pracy dla osób z niskimi kwalifikacjami ma spaść z 18,4 % do 15,4 %, przy czym te równoległe zmiany nie wykluczają potencjalnych niedopasowań umiejętności, takich jak zbyt wysokie kwalifikacje;
- R. mając na uwadze, że rynek pracy jest bardzo rozdrobniony, a każdy jego segment ma swoją specyfikę;
- S. mając na uwadze, że ponad jedna piąta Europejczyków jest zagrożona ubóstwem i wykluczeniem społecznym; mając na uwadze, że poczyniono pewne postępy w realizacji celu strategii „Europa 2020” dotyczącego ograniczenia ubóstwa, gdyż liczba osób dotkniętych ubóstwem zmniejszyła się od 2008 r. o 5,6 mln, jednak osiągnięcie celu ograniczenia tej wielkości o co najmniej 20 mln do 2020 r. pozostaje bardzo odległe w sytuacji, gdy zagrożonych ubóstwem jest 113 mln osób; mając na uwadze, że wyższy poziom ubóstwa dotyka słabszych grup społecznych, takich jak dzieci, osoby samotnie wychowujące dzieci, osoby niepełnosprawne oraz osoby cierpiące na przewlekłe choroby fizyczne i psychiczne, migranci, Romowie i mniejszości etniczne, długotrwale bezrobotni oraz bezdomni; mając na uwadze szybko narastające zjawisko ubóstwa pracujących (9,6 %) oraz pogłębiającą się lukę ubóstwa i nierówności w całej UE; mając na uwadze, że transfery socjalne mają istotny wpływ na ograniczanie ubóstwa w państwach członkowskich (średnio o 32,4 % w 2017 r., nie uwzględniając emerytur); mając na uwadze, że wpływ ten zmniejszał się każdego roku od 2010 r. (z wyjątkiem 2013 r.), a różnice między państwami członkowskimi są znaczne;
- T. mając na uwadze, że powszechny dostęp do wysokiej jakości mieszkań i usług opieki zdrowotnej po przystępnej cenie jest podstawową potrzebą społeczną;
- U. mając na uwadze, że utrzymują się różnice dotyczące zakresu ochrony w ramach systemów zabezpieczenia społecznego i dostępu do usług; mając na uwadze, że pojawiły się nowe formy pracy, takie jak praca za pośrednictwem platform internetowych i samozatrudnienie; mając na uwadze, że ochrona socjalna tradycyjnie dotyczy osób, które pracują na podstawie umów na czas nieokreślony w pełnym wymiarze godzin, i w związku z tym wymaga dostosowania; mając na uwadze, że w szczególności pracownicy nietypowi często nie mają pełnego dostępu do ochrony socjalnej, a wiele osób samozatrudnionych nie jest objętych taką ochroną lub jest nią objętych jedynie w ograniczonym stopniu; mając na uwadze, że wciąż istnieje wiele przypadków fikcyjnego samozatrudnienia, które jest przyczyną niepewności, niestabilności i braku bezpieczeństwa i które dotyka w szczególności słabszych grup społecznych; mając na uwadze, że brak dostępu do ochrony socjalnej stanowi przeszkodę dla dobrostanu osób aktywnych zawodowo i funkcjonowania rynków pracy;
- V. mając na uwadze konieczność dalszego ulepszania unijnego programu gwarancji dla młodzieży zgodnie z zaleceniami Europejskiego Trybunału Obrachunkowego, aby zapewnić pomoc wszystkim młodym ludziom niekształcącym się, niepracującym ani nieszkolącym się (NEET);
- W. mając na uwadze różnice w średnim trwaniu życia związane ze statusem społeczno-gospodarczym; mając na uwadze, że rozbieżności te w dużej mierze odzwierciedlają różnice w narażeniu na czynniki ryzyka (w tym w pracy), przy czym w przypadku gospodarstw domowych o niskich dochodach brak zaspokojenia potrzeb zdrowotnych jest bardziej prawdopodobny niż w gospodarstwach domowych o wysokich dochodach; mając na uwadze, że w związku z tym ważne jest dalsze promowanie zdrowia i uwzględnianie go w polityce zatrudnienia i polityce społecznej;
- X. mając na uwadze, że pośrednie poziomy rokowań zbiorowych skutkują, jak się wydaje, bardziej spłaszczoną strukturą wynagrodzeń; mając na uwadze, że erozja rokowań zbiorowych w szeregu państw członkowskich zbiegła się ze zwiększeniem liczby osób o niskich wynagrodzeniach (tj. pracowników otrzymujących mniej niż dwie trzecie mediany wynagrodzeń);
- Y. mając na uwadze, że dobry stan zdrowia psychicznego to zasadniczy element indywidualnego dobrostanu; mając na uwadze, że w 2016 r. problemy ze zdrowiem psychicznym miała więcej niż jedna na sześć osób we wszystkich państwach członkowskich UE; mając na uwadze, że we wszystkich państwach członkowskich osoby cierpiące na przewlekłą depresję mają znacznie mniejsze szanse na zatrudnienie;
- Z. mając na uwadze, że łączny koszt problemów związanych ze zdrowiem psychicznym w całej UE szacuje się na ponad 600 mld EUR, czyli ponad 4 % PKB;
- AA. mając na uwadze, że w 2017 r. dochód brutto do dyspozycji gospodarstwa domowego per capita w strefie euro przekraczał poziom sprzed kryzysu z 2008 r., taka sytuacja nie miała jednak miejsca w przypadku ośmiu państw członkowskich i w wielu regionach; mając na uwadze, że łączne dochody gospodarstw domowych rosły wolniej niż PKB, co oznacza, że gospodarstwa domowe jedynie w pewnym stopniu odczuły wzrost dochodów związany z poprawą sytuacji gospodarczej, i sugeruje, że obserwowany w ostatnim okresie wzrost gospodarczy nie obejmuje wszystkich ludzi; mając na uwadze, że w wielu państwach członkowskich średnie płace w ujęciu realnym wciąż pozostają poniżej poziomów sprzed kryzysu, a ich wzrost był niższy niż wzrost wydajności w 2017 r.; mając na uwadze, że nierówności dochodowe często mają związek z nierównym dostępem do kształcenia, szkolenia i ochrony socjalnej;

Czwartek, 10 października 2019 r.

- AB. mając na uwadze, że według badania Eurobarometr 2018 najważniejszymi zagadnieniami budzącymi niepokój obywateli UE są sytuacja społeczno-gospodarcza i kwestie środowiskowe;
- AC. mając na uwadze, że zmiany, do jakich dochodzi na świecie, w tym cyfryzacja i transformacja środowiskowa, unaoczniają, że UE powinna pilnie przyjąć wspólne podejście; mając na uwadze, że te globalne wyzwania różnie wpływają na poszczególne regiony i terytoria; mając na uwadze, że dialog społeczny, partnerzy społeczni i społeczeństwo obywatelskie mają kluczowe znaczenie dla integracyjnej transformacji; mając na uwadze, że zaangażowanie partnerów społecznych w kształtowanie polityki jest wciąż niewielkie w wielu państwach członkowskich;
- AD. mając na uwadze, że w sektorach gospodarki odpowiedzialnych za prawie 90 % łącznych emisji CO₂ zatrudnionych jest ok. 25 % pracowników w UE; mając na uwadze, że przekwalifikowanie tych pracowników to ważny element przejścia w kierunku gospodarki zrównoważonej;
- AE. mając na uwadze, że ambitna polityka klimatyczna prowadzi do powstawania miejsc pracy i wzrostu gospodarczego oraz ma korzystny wpływ na dobrostan; mając na uwadze, że według przewidywań pełne wdrożenie porozumienia paryskiego zaowocuje do 2030 r. powstaniem dodatkowych 1,2 mln miejsc pracy w UE, oprócz już oczekiwanych 12 mln nowych miejsc pracy;
- AF. mając na uwadze, że w pełni wdrożono jedynie 9 % zaleceń dla poszczególnych krajów wydanych w latach 2011–2018, w 17 % przypadków osiągnięto znaczny postęp, w 44 % pewien postęp, w 25 % jedynie ograniczony postęp, natomiast w 5 % przypadków nie odnotowano w ogóle żadnego postępu;
- AG. mając na uwadze, że w 2019 r. Komisja wydała zalecenia dotyczące poprawy skuteczności, dostępności i zrównoważonego charakteru opieki zdrowotnej dla 15 państw członkowskich;
- AH. mając na uwadze, że jeżeli chodzi o średnie wydatki mieszkaniowe i nadmierne obciążenia finansowe, sytuacja w UE uległa poprawie, jednak niedobór przystępnych cenowo mieszkań o odpowiednim standardzie pozostaje narastającym problemem w wielu państwach członkowskich; mając na uwadze, że w 2017 r. co dziesiąty Europejczyk przeznaczał na wydatki mieszkaniowe 40 % lub więcej dochodu gospodarstwa domowego;
- AI. mając na uwadze, że dobrze funkcjonujący dialog społeczny to kluczowy element europejskiej społecznej gospodarki rynkowej, wzmacniający spójność społeczną i ograniczający konflikty społeczne, z korzyścią tak dla pracowników, jak i dla pracodawców oraz rządów; mając na uwadze, że dialog społeczny i układy zbiorowe mają kluczowe znaczenie dla kształtowania i wdrażania polityki, która może poprawić warunki pracy i zatrudnienia;
- AJ. mając na uwadze, że organizacje społeczeństwa obywatelskiego odgrywają istotną rolę, gdyż podejmują działania na rzecz włączenia społecznego, a także reprezentują szeroki wachlarz poglądów w procesie kształtowania polityki;
1. zwraca uwagę, że choć warunki gospodarcze w UE są obecnie korzystne, a ogólne zatrudnienie stopniowo rośnie, kwestią zasadniczą pozostaje szybkie uporanie się z bezrobociem młodzieży oraz z problemami młodzieży NEET, wciąż istnieje także pilna potrzeba poprawy sytuacji, jeżeli chodzi o długotrwałe bezrobocie, segmentację rynku pracy i nierówności na rynku pracy, integracja słabszych grup społecznych, ubóstwo pracujących i produktywność, zwłaszcza w kontekście potencjalnego spowolnienia gospodarki światowej lub recesji; wyraża głębokie ubolewanie nad faktem, że wzrost płac realnych na szczeblu Unii utrzymuje się poniżej poziomu, którego można by oczekiwać, biorąc pod uwagę korzystną sytuację na rynku pracy i wyniki gospodarcze; wzywa Komisję do przedstawienia propozycji europejskiego systemu reasekuracji świadczeń dla bezrobotnych, aby chronić obywateli i zmniejszyć presję na finanse publiczne podczas wstrząsów zewnętrznych;
2. odnotowuje wydane przez Komisję zalecenia dla poszczególnych krajów na rok 2019 i z zadowoleniem przyjmuje większy nacisk na inwestycje; zauważa, że nie wdrożono niemal jednej trzeciej zaleceń wydanych do 2018 r.; odnotowuje, że poczyniono znaczne postępy w realizacji zaleceń dotyczących przepisów regulujących stosunki pracy i ochronę zatrudnienia; ubolewa jednak nad faktem, że realizacja zaleceń dotyczących opieki zdrowotnej i opieki długoterminowej odbywa się niezwykle powoli, a postępy we wdrażaniu zaleceń z 2018 r. są mniejsze niż w przypadku zaleceń z lat poprzednich, i wzywa Komisję do wywarcia niezbędnego nacisku na państwa członkowskie, niezależnie od tego, czy należą do strefy euro, czy też nie, aby wdrożyły te zalecenia; uważa, że wdrożenie przyszłościowych reform ma kluczowe znaczenie dla wzmocnienia potencjału wzrostu gospodarki UE, wspierania integracji społecznej oraz zwiększenia praw socjalnych i dobrobytu wszystkich mieszkańców Unii;

Czwartek, 10 października 2019 r.

3. apeluje do państw członkowskich o stosowanie się do zaleceń dotyczących przesunięcia opodatkowania z pracy na inne czynniki, które są mniej szkodliwe dla zrównoważonego wzrostu gospodarczego;
4. zauważa, że utrzymują się znaczne różnice w zatrudnieniu między państwami, regionami i grupami ludności, przez co w przypadku niektórych państw, regionów i grup ludności główną bądź wręcz jedyną przewagą konkurencyjną na rynku pracy UE jest niski dochód lub niegodziwe warunki pracy; podkreśla, że państwa członkowskie i Komisja powinny zagwarantować wdrożenie konkretnych strategii politycznych na rzecz zatrudnienia, aby uporać się z ograniczeniami i trudnościami, z którymi borykają się regiony dotknięte problemami demograficznymi, takie jak regiony wyludnione lub słabo zaludnione, ze szczególnym naciskiem na sektor rolny, w celu wspierania ich zdolności do tworzenia miejsc pracy i wartości dodanej na obszarach wiejskich; uważa, że dla osiągnięcia celu strategii „Europa 2020”, zakładającego wskaźnik zatrudnienia na poziomie co najmniej 75 %, konieczny jest wzrost wskaźników zatrudnienia oraz dochodów i promowanie tworzenia godnych miejsc pracy;
5. ubolewa, że w wielu państwach członkowskich dochody do dyspozycji brutto sektora gospodarstw domowych na mieszkańca nadal znajdują się poniżej poziomu sprzed kryzysu z 2008 r.; apeluje do państw członkowskich o większy wysiłek na rzecz ograniczenia nierówności;
6. podkreśla, że potrzebne są dobrze przygotowane strategie polityczne i reformy rynku pracy pozwalające zapewnić wysokiej jakości zatrudnienie dzięki środkom, które zapewnią odpowiednie płace minimalne i godziwe wynagrodzenie, będą chronić i promować zdrowie i dobrostan pracowników, priorytetowo potraktują kwestię reintegracji bezrobotnych, będą promować równość szans i praw oraz równe traktowanie pracowników, w tym w sektorze publicznym, ułatwią równy dostęp do rynku pracy, ochronę socjalną dla wszystkich i mobilność pracowników, będą uwzględniać regiony wiejskie i odizolowane oraz będą przeciwdziałać nierównościom i nierównowadze płci;
7. z wielkim zaniepokojeniem odnotowuje wysoki poziom bezrobocia młodzieży w szeregu państw członkowskich oraz słabą pozycję nowo przyjmowanych młodych pracowników; apeluje w związku z tym do państw członkowskich i Komisji o uznanie za priorytet walki z bezrobociem młodzieży oraz o pełne wykorzystanie instrumentów finansowych, takich jak gwarancja dla młodzieży, programów UE, takich jak Erasmus +, a także specjalnie dostosowanych środków mających na celu walkę z bezrobociem młodzieży i wsparcie zatrudnienia ludzi młodych; głęboko ubolewa nad faktem, że wielu Europejczyków wbrew swojej woli jest zatrudnionych w niepełnym wymiarze czasu pracy; odnotowuje, że ma to szkodliwy wpływ na ich ochronę socjalną;
8. zauważa, że aktywność zawodowa kobiet nadal rośnie, ale jest zaniepokojony, że od 2013 r. niemal bez zmian utrzymuje się różnica wskaźnika zatrudnienia kobiet i mężczyzn oraz że problem zróżnicowanej sytuacji kobiet i mężczyzn pod względem zatrudnienia i wynagrodzenia pozostaje poważny; odnotowuje z zaniepokojeniem nadreprezentację kobiet w sektorach niskopłatnych oraz fakt, że kobiety częściej pracują na stanowiskach poniżej swoich kwalifikacji; zwraca uwagę, że kilka państw członkowskich podjęło działania w celu eliminacji zróżnicowania wynagrodzeń ze względu na płeć; wzywa wszystkie państwa członkowskie do wzmocnienia wysiłków na rzecz zmniejszenia zróżnicowania wynagrodzenia ze względu na płeć, zmniejszenia zróżnicowania emerytur ze względu na płeć oraz ograniczenia czynników zniechęcających do podejmowania pracy; wzywa Komisję do przedstawienia projektu dyrektywy w sprawie przejrzystości wynagrodzeń, aby szybko zlikwidować zróżnicowanie wynagrodzeń ze względu na płeć;
9. głęboko ubolewa, że cel barceloński, jakim jest zapewnienie dostępności opieki dla 90 % dzieci w wieku od trzech lat do rozpoczęcia obowiązkowej nauki szkolnej, nie zostanie osiągnięty; apeluje do wszystkich państw członkowskich o wzmocnienie wysiłków na rzecz zwiększenia równowagi między życiem zawodowym a prywatnym oraz zapewnienia dostępu do przystępnych cenowo placówek opieki nad dziećmi, w tym najmłodszymi, i placówek opieki długoterminowej; wzywa państwa członkowskie do poprawy sytuacji pod względem szkoleń i warunków pracy w sektorze tych usług (w tym usług opieki zdrowotnej); apeluje do państw członkowskich o pełne i szybkie wdrożenie niedawno przyjętej dyrektywy w sprawie równowagi między życiem zawodowym a prywatnym rodziców i opiekunów oraz o zachęcenie większej liczby mężczyzn do korzystania z płatnego urlopu rodzicielskiego;
10. zwraca uwagę na zalecenia dla poszczególnych krajów dotyczące utworzenia otwartego, konkurencyjnego i dynamicznego jednolitego rynku, który stanowi klucz do stymulowania produktywności, ułatwiania wzrostu i zapewniania możliwości zatrudnienia; w tym kontekście podkreśla znaczenie sprawiedliwego podziału wzrostu dobrobytu; apeluje do Komisji i państw członkowskich, aby wspierały produktywność przez reformy polegające na usuwaniu zbędnych uregulowań; podkreśla fakt, że inwestycje w bezpieczeństwo i higienę pracy nie tylko poprawiają jakość pracy i samopoczucie pracowników, lecz również mają pozytywny wpływ na wydajność i konkurencyjność europejskiej gospodarki;

Czwartek, 10 października 2019 r.

11. zwraca uwagę na potrzebę zwalczania dyskryminacji ze względu na wiek na rynkach pracy, na przykład poprzez niwelowanie różnic między młodymi i starszymi pokoleniami, podnoszenie świadomości na temat dyrektywy w sprawie w sprawie równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy⁽³⁰⁾, w tym w sektorze publicznym, zapewnienie dostępu do możliwości uczenia się przez całe życie poprzez dostosowane do indywidualnych potrzeb kursy i szkolenia, zwalczanie różnic w emeryturach oraz wspieranie programów na rzecz mobilności i wymiany umiejętności wśród starszych mieszkańców UE; odnotowuje, że w przypadku pracowników starszych i mniej wykwalifikowanych znacznie mniej prawdopodobny jest udział w programach uczenia się przez całe życie; wzywa Komisję i państwa członkowskie do wzmoczenia wysiłków na rzecz zmiany tej tendencji; jest zdania, że należy więcej uwagi poświęcać pracownikom starszym i strategiom politycznym, które zwiększą wsparcie na rzecz społeczeństwa aktywnego przez całe życie i umożliwią jego funkcjonowanie, w szczególności dzięki ukierunkowaniu na pracowników w wieku powyżej 50 lat;

12. podkreśla potrzebę walki z dyskryminacją grup etnicznych na rynku pracy oraz zwalczania zróżnicowania wynagrodzeń i emerytur ze względu na pochodzenie etniczne; wzywa Komisję do opracowania długoterminowej strategii planistycznej na rzecz integracji mniejszości etnicznych na rynku pracy, aby zmniejszyć ryzyko wykluczenia; apeluje do Komisji i państw członkowskich o wzmoczenie wysiłków w walce z dyskryminacją ze względu na pochodzenie etniczne bądź przynależność do mniejszości lub mniejszości językowej przez podnoszenie świadomości, wdrażanie strategii na rzecz różnorodności oraz gromadzenie i analizowanie wiarygodnych danych zdezagregowanych dotyczących dyskryminacji;

13. wzywa Komisję i państwa członkowskie, by zwiększyły wysiłki na rzecz zwiększenia integracji na rynku pracy grup najbardziej oddalonych od tego rynku, takich jak osoby samotnie wychowujące dzieci, opiekunowie nieformalni, osoby z długotrwałą chorobą, niepełnosprawnością, problemami zdrowotnymi lub złożonymi chorobami przewlekłymi, migranci i uchodźcy oraz osoby pochodzące z mniejszości etnicznych i religijnych, a także na rzecz ich lepszej integracji ze społeczeństwem;

14. z zadowoleniem przyjmuje postępy w realizacji europejskiej strategii w sprawie niepełnosprawności 2010–2020, a zwłaszcza dyrektywę (UE) 2019/882 w sprawie dostępności⁽³¹⁾; podkreśla jednak, że konieczne są dalsze działania; głęboko ubolewa nad faktem, że osoby niepełnosprawne nadal znajdują się w stale niekorzystnym położeniu pod względem zatrudnienia, kształcenia i włączenia społecznego; wzywa Komisję i państwa członkowskie do dalszego opracowywania konkretnych środków w ramach polityki w zakresie zatrudnienia i edukacji oraz polityki społecznej, aby zapewnić skuteczną integrację osób niepełnosprawnych, osób długotrwale lub przewlekle chorych, w tym osób z zaburzeniami psychicznymi i niepełnosprawnością psychospołeczną; wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby wykroczyły poza działania wspierające i stworzyły większą liczbę zachęt do zatrudnienia, zapewniły lepszą dostępność i racjonalne usprawnienia⁽³²⁾, m.in. dzięki pełnemu wykorzystaniu możliwości w zakresie integracji gospodarczej i społecznej oferowanych przez cyfryzację;

15. zauważa wzrost liczby nowych form zatrudnienia, w tym przemiany spowodowane cyfryzacją i automatyzacją; podkreśla, że takie tendencje przynoszą korzyści, ale i wyzwania; podkreśla, jak ważna jest polityka uczenia się przez całe życie dla umożliwienia pracownikom przygotowania się do zmian na rynku pracy; zwraca uwagę na znaczenie dialogu społecznego, w szczególności przy opracowywaniu dalszych strategii mających na celu sprostanie tym wyzwaniom; zauważa, że przemiany te mogą prowadzić do niestandardowych i niepewnych form zatrudnienia; odnotowuje z zaniepokojeniem, że systemy ochrony socjalnej, w tym jeśli chodzi o płatne urlopy, są niedostosowane do potrzeb pracowników nietypowych i osób samozatrudnionych i są dla nich niedostępne; podkreśla, że fikcyjne samozatrudnienie

⁽³⁰⁾ Dyrektywa Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiająca ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (Dz.U. L 303 z 2.12.2000, s. 16).

⁽³¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/882 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie wymogów dostępności produktów i usług (Dz.U. L 151 z 7.6.2019, s. 70).

⁽³²⁾ Konwencja ONZ o prawach osób niepełnosprawnych stanowi, że: „Racjonalne usprawnienie” oznacza „konieczne i odpowiednie zmiany i dostosowania, nie nakładające nieproporcjonalnego lub nadmiernego obciążenia, jeśli jest to potrzebne w konkretnym przypadku, w celu zapewnienia osobom niepełnosprawnym możliwości korzystania z wszelkich praw człowieka i podstawowych wolności oraz ich wykonywania na zasadzie równości z innymi osobami” (<http://prawo.sejm.gov.pl/isap.nsf/DocDetails.xsp?id=WDU20120001169>); W art. 5 dyrektywy w sprawie równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy stwierdza się, że: „W celu zagwarantowania przestrzegania zasady równego traktowania osób niepełnosprawnych, przewiduje się wprowadzenie racjonalnych usprawnień. Oznacza to, że pracodawca podejmuje właściwe środki, z uwzględnieniem potrzeb konkretnej sytuacji, aby umożliwić osobie niepełnosprawnej dostęp do pracy, wykonywanie jej lub rozwój zawodowy bądź kształcenie, o ile środki te nie nakładają na pracodawcę nieproporcjonalnie wysokich obciążeń. Obciążenia te nie są nieproporcjonalne, jeżeli są w wystarczającym stopniu rekompensowane ze środków istniejących w ramach polityki prowadzonej przez dane Państwo Członkowskie na rzecz osób niepełnosprawnych.” (<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/PDF/?uri=CELEX:32000L0078&from=PL>) Na stronie internetowej Komisji czytamy: „Racjonalne usprawnienie to wszelkie zmiany w miejscu pracy lub w środowisku pracy, które są potrzebne do tego, by umożliwić osobie niepełnosprawnej stosowanie, wykonywanie i rozwijanie funkcji zawodowych lub podejmowanie szkoleń” (<https://ec.europa.eu/social/home.jsp?langId=pl>).

Czwartek, 10 października 2019 r.

jest utrzymującym się problemem, którym należy się zająć; apeluje do państw członkowskich o wdrożenie środków mających na celu uporanie się z tymi problemami, zwłaszcza przez stosowanie się do zalecenia Rady w sprawie dostępu pracowników oraz osób samozatrudnionych do ochrony socjalnej, przyjętego w dniu 6 grudnia 2018 r.; z zadowoleniem przyjmuje to zalecenie jako pierwszy krok, podkreśla jednak, że konieczne są dalsze działania w celu zapewnienia wszystkim dostępu do ochrony socjalnej;

16. odnotowuje, że w ciągu ostatnich dwóch lat skala pracy za pośrednictwem platform internetowych w UE wzrosła o 25 % i dotyczy obecnie 5 mln pracowników oraz że jedna trzecia wszystkich transakcji zawieranych na platformach ma charakter transgraniczny; zauważa, że osoby pracujące za pośrednictwem platform internetowych często nie są objęte systemami ochrony socjalnej; podkreśla, że Komisja i państwa członkowskie powinny gromadzić lepsze i bardziej zharmonizowane dane dotyczące liczby osób pracujących za pośrednictwem platform internetowych, ich statusu zatrudnienia, zakresu obowiązków i dochodów; apeluje o skoordynowaną inicjatywę unijną mającą na celu zapewnienie osobom pracującym za pośrednictwem platform internetowych dostępu do ochrony socjalnej oraz zagwarantowanie im wszystkich praw pracowniczych i socjalnych, niezależnie od ich statusu zatrudnienia, a także apeluje o uwzględnienie osób pracujących za pośrednictwem platform w układach zbiorowych;

17. podkreśla, że nowe technologie komunikacyjne i elastyczność organizacji pracy mogą często skutkować dłuższymi godzinami pracy oraz nakładaniem się życia zawodowego, życia prywatnego i czasu dla siebie; zwraca uwagę w szczególności na potrzebę ustanowienia prawa do cyfrowego wyłączenia się, a także rozważenia koncepcji ubóstwa wywołanego brakiem czasu oraz autonomii w zakresie czasu pracy;

18. podkreśla, że transformacja systemów kształcenia i szkolenia jest konieczna, aby w pełni wykorzystać możliwości oferowane przez cyfryzację i ekologizację gospodarki oraz by rozwijać umiejętności, w tym umiejętności miękkie, i kompetencje wymagane do sprostania potrzebom rynku pracy i stawienia czoła wyzwaniom gospodarczym, społecznym i ekologicznym teraz i w przyszłości; uważa, że niedobory wykwalifikowanej siły roboczej i niedopasowanie umiejętności mogą stanowić poważne przeszkody dla inwestycji; podkreśla, że aby umożliwić zdobywanie odpowiednich umiejętności, należy poprawić jakość, dostępność, inkluzywność i przystępność cenową kształcenia i szkolenia, w tym szkolenia zawodowego, a także poprawić wzajemne uznawanie kwalifikacji; podkreśla, że ważne jest zachęcanie przedsiębiorstw do zwiększania inwestycji w szkolenia; podkreśla, że inwestycje w kształcenie mają kluczowe znaczenie dla spójności społecznej; podkreśla, jak ważne jest zajęcie się problemem osób wcześniej kończących naukę; wzywa państwa członkowskie do realizacji podwójnej strategii obejmującej zarówno włączającą edukację podstawową, jak i programy ukierunkowane na najsłabsze grupy; wzywa państwa członkowskie, aby intensyfikowały i promowały inwestycje w podnoszenie kwalifikacji i przekwalifikowanie, a także w kompleksowe szkolenia dotyczące umiejętności cyfrowych i zawodowych oraz umiejętności w zakresie przedsiębiorczości, z uwzględnieniem przejścia na gospodarkę cyfrową i bardziej ekologiczną oraz zapotrzebowania na wykwalifikowanych specjalistów w wielu krajach i regionach; podkreśla, że godne warunki pracy i zatrudnienia są zasadniczym czynnikiem przyciągającym wykwalifikowanych pracowników;

19. zgadza się z Komisją, że potrzebne jest jak najszybsze podjęcie starań w związku z cyfryzacją, że UE jako całość musi przyspieszyć ten proces oraz że należy lepiej dostosować strategię polityczne na szczeblu Unii, państw członkowskich i regionów oraz połączyć zasoby publiczne i prywatne w celu zwiększenia inwestycji, a także wzmocnić synergie w gospodarce cyfrowej i społeczeństwie cyfrowym; podkreśla, że należy zapewnić skuteczną i sprawiedliwą transformację cyfrową usług oraz że nikt nie powinien zostać pominięty; podkreśla, że w programach upowszechniania umiejętności cyfrowych należy uwzględniać kwestie prywatności i ochrony danych;

20. uważa, że wyzwania związane ze zmianą klimatu i przechodzeniem na bardziej ekologiczną gospodarkę wymagają zapewnienia decydującego wsparcia społeczeństwu, pracownikom i przedsiębiorstwom, aby pomóc im w radzeniu sobie z tymi kluczowymi przemianami, zwłaszcza w najsilniej dotkniętych regionach, przez udoskonalenie szkolenia i kształcenia z myślą o dostosowaniu umiejętności i tworzeniu miejsc pracy w sektorach środowiska i cyfrowym; apeluje o zwrócenie szczególnej uwagi na najsłabsze grupy społeczne, w tym osoby zagrożone ubóstwem lub skrajną deprawacją materialną;

21. podkreśla, że intensywniejsze wykorzystywanie i rozwijanie umiejętności jest powiązane z tworzeniem wartości dodanej i zapewnianiem konkurencyjności oraz powinno być centralnym elementem unijnych strategii politycznych mających na celu promowanie wzrostu gospodarczego dzięki inwestycjom w umiejętności; zauważa, że chociaż umiejętności są niezbędnym warunkiem wzrostu gospodarczego, same w sobie nie są wystarczające; w związku z tym apeluje o środki dodatkowe, uzupełniające inwestycje w formalne kształcenie i szkolenie, aby tworzyć i planować wysokiej jakości miejsca pracy na rynku pracy, wykorzystujące umiejętności pracowników w stopniu maksymalnym;

Czwartek, 10 października 2019 r.

22. wyraża zaniepokojenie niezmiennie wysoką w Europie liczbą osób nieposiadających podstawowych umiejętności rozumowania matematycznego oraz pisania i czytania, których opanowanie to podstawowy warunek aktywnego uczestnictwa w społeczeństwie i rynku pracy; apeluje do państw członkowskich o przyjęcie zdecydowanych środków usprawniających systemy szkolenia w zakresie podstawowych umiejętności, w szczególności dla najbardziej zmarginalizowanych grup w społeczeństwie; podkreśla znaczenie solidnych rozwiązań dotyczących walidacji uczenia się pozaformalnego i nieformalnego w celu zagwarantowania jak najpowszechniejszego uznawania umiejętności i kompetencji oraz w celu promowania elastycznego przechodzenia między poszczególnymi ścieżkami kształcenia i szkolenia;

23. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zapewnienia zachęt i utrzymania pomocy technicznej w celu zwiększenia możliwości promowania godnej pracy dla młodych ludzi za pomocą programów zatrudnienia, wsparcia dla młodych przedsiębiorców za pośrednictwem EntreComp, programów przyuczania do zawodu wysokiej jakości oraz szkoleń językowych i zawodowych, w tym za pośrednictwem programów nauczania w państwach członkowskich, w ścisłej współpracy z przedsiębiorcami i społecznością naukową oraz innymi zainteresowanymi stronami;

24. apeluje do państw członkowskich o wzmocnienie i modernizację publicznych służb zatrudnienia na każdym szczeblu terytorialnym przez ciągłe szkolenie operatorów, angażowanie wysoko wyspecjalizowanych doradców i opiekunów dydaktycznych oraz wdrażanie ukierunkowanych polityk dla każdej kategorii rynku pracy;

25. podkreśla, że cele społeczne i gospodarcze Unii powinny być traktowane jako równorzędne priorytety i że należy im zapewnić środki finansowe w następnym budżecie oraz że należy wzmocnić proces europejskiego semestru, włączając do niego wymiar społeczny przez cały okres jego trwania, przy zaangażowaniu właściwych organów UE i państw członkowskich, zajmujących się polityką społeczną; apeluje do Komisji o wzmocnienie zaleceń dla poszczególnych krajów kierowanych do członków strefy euro przez utworzenie macierzy ramowej, w której polityki społeczne związane z Europejskim filarem praw socjalnych (w dziedzinach takich jak sprzyjający włączeniu społecznemu dostęp do edukacji, zdrowie, żywienie, zatrudnienie, mieszkalnictwo i ochrona praw socjalnych) będą analizowane w podziale na segmenty społeczeństwa, na przykład dzieci, młodzież, osoby starsze, mniejszości, migranci, osoby z niepełnosprawnościami, co zapewni dużo bardziej precyzyjny obraz stanu zdrowia gospodarczego i społecznego państw członkowskich, a także o rozważenie ewentualnego rozszerzenia tego nowego komponentu zaleceń dla poszczególnych krajów na państwa członkowskie nienależące do strefy euro; zwraca uwagę, że zalecenia dla poszczególnych krajów powinny być spójne z celami gospodarczymi, społecznymi i środowiskowymi UE oraz powinny się wzajemnie wzmacniać, a nie sobie zaprzeczać; apeluje do Komisji i państw członkowskich o określenie europejskiej strategii na rzecz zrównoważonego rozwoju, aby stawić czoła wyzwaniom społecznym, gospodarczym i klimatycznym; wzywa Komisję i państwa członkowskie do wzmocnienia praw socjalnych poprzez zaproponowanie prawodawstwa, w tym instrumentów finansowych, w stosownych przypadkach i po przeglądzie, w celu wdrożenia Europejskiego filaru praw socjalnych w granicach ich odpowiednich kompetencji określonych w Traktatach;

26. uważa za fundamentalne zdefiniowanie i sfinalizowanie wymiaru socjalnego Unii Europejskiej; uważa, że w tym celu zasadnicze znaczenie ma zagwarantowanie prawa do godnych warunków życia, do odpowiedniego mieszkania, do efektywnego i dostępnego systemu opieki zdrowotnej oraz do opieki długoterminowej;

27. podkreśla, że dobrze funkcjonujący dialog społeczny, angażujący różne podmioty na różnych poziomach, stanowi kluczowe narzędzie kształtowania warunków pracy, pozwala zrównoważyć interesy pracowników i pracodawców i wnosi wkład zarówno w konkurencyjność gospodarczą, jak i w spójność społeczną; apeluje do państw członkowskich o dalsze wzmacnianie dialogu społecznego w całej Europie w celu zapewnienia równowagi w stosunkach pracy oraz, w razie potrzeby, poprawienia możliwości prowadzenia rokowań zbiorowych;

28. ubolewa nad tym, że ubóstwo utrzymuje się na niedopuszczalnie wysokim poziomie; podkreśla, że w okresie spowolnienia gospodarczego istnieje większe zagrożenie ubóstwem; podkreśla, że choć w 2017 r. liczba osób zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym (AROPE) w UE nadal malała, w tymże roku do grupy tej należało około 113 mln osób w UE i 74 mln osób w strefie euro; ubolewa, że cel strategii „Europa 2020” dotyczący ograniczenia ubóstwa najprawdopodobniej nie zostanie osiągnięty; wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby podjęły niezbędne działania na rzecz ograniczenia ubóstwa, w tym ubóstwa pracujących i ubóstwa wśród słabszych grup; podkreśla potrzebę wyeliminowania ubóstwa dzieci i apeluje do Komisji, aby zaproponowała przepisy wdrażające europejską gwarancję dla dzieci; wzywa Komisję i państwa członkowskie do promowania opartej na prawach strategii walki z ubóstwem bazującej na zintegrowanym czynnym włączeniu społecznym, łączącej wdrażanie podstawowych praw socjalnych z wysokiej jakości usługami i miejscami pracy zapewniającymi godziwe wynagrodzenia; wzywa państwa członkowskie do opracowania działań i strategii zgodnie z Europejskim filarem praw socjalnych w celu zaspokojenia potrzeb społecznych osób, dla których rynek pracy jest niedostępny;

29. podkreśla, że godne miejsca pracy, dostęp do odpowiedniej ochrony socjalnej niezależnie od stosunku pracy lub rodzaju umowy, wzrost płac oraz wysokiej jakości usługi publiczne dysponujące wystarczającymi zasobami, w tym systemy kształcenia i dostępne oferty uczenia się przez całe życie, mają znaczny wpływ na ograniczanie nierówności, ryzyka ubóstwa i wykluczenia społecznego oraz na poprawę zdrowia i dobrostanu; z zadowoleniem odnotowuje znaczny wpływ

Czwartek, 10 października 2019 r.

transferów socjalnych na ograniczanie ubóstwa; ubolewa jednak, że nie znajduje to odzwierciedlenia w polityce krajowej wszystkich państw członkowskich; podkreśla znaczenie przejrzystej oceny strategii „Europa 2020”, szczególnie w dziedzinie ograniczania ubóstwa, oraz znaczenie rozwijania społecznej i zrównoważonej strategii na okres po 2020 r., priorytetowo traktującej eliminację ubóstwa i wspierającej wdrażanie Europejskiego filaru praw socjalnych i realizację celów zrównoważonego rozwoju dzięki konstruktywnemu dialogowi na szczeblu unijnym i krajowym ze społeczeństwem obywatelskim oraz z osobami, które bezpośrednio doświadczyły ubóstwa;

30. zauważa, że w 2017 r. 9,4% wszystkich osób zatrudnionych w UE było zagrożonych ubóstwem oraz że ubóstwo pracujących nasila się w wielu państwach członkowskich; podkreśla, że ubóstwo pracujących to podstawowa oznaka niesprawiedliwości społecznej, i uważa, że zasadnicze znaczenie ma zwiększenie siły nabywczej pracowników, wzmocnienie roków zbiorowych oraz zdefiniowanie silnego i zharmonizowanego systemu praw i zabezpieczeń dla wszystkich form pracy; wzywa państwa członkowskie do podjęcia zdecydowanych działań w celu dopilnowania, by wynagrodzenia pracowników wystarczały im na zapewnienie godnego życia sobie i swoim rodzinom; wzywa Komisję do przedstawienia instrumentu prawnego gwarantującego każdemu pracownikowi w Unii sprawiedliwą płacę minimalną, która może być ustalana w oparciu o tradycje krajowe lub w drodze układów zbiorowych czy przepisów prawa;

31. uważa, że wzrost liczby tymczasowych lub niepewnych form zatrudnienia może mieć niebezpieczne skutki pod względem adekwatności świadczeń emerytalnych, w szczególności dla młodszych pokoleń, w których karierze zawodowej często pojawiają się luki, co skutkuje przerwami w uiszczaniu składek, a także pod względem stabilności systemów zabezpieczenia społecznego;

32. odnotowuje budzący niepokój rozwój sytuacji na przeciążonych rynkach mieszkaniowych w szeregu państw członkowskich i jego niekorzystne konsekwencje dla osób o niskich dochodach, w szczególności w niektórych regionach; apeluje do państw członkowskich o wzmoczenie działań w celu zastosowania się do zaleceń Komisji (ograniczenie występowania wąskich gardeł w zakresie podaży, usunięcie zakłóceń oraz ograniczenie nierówności wynikających z systemu podatkowego) oraz o podjęcie działań zgodnych z zaleceniem 19 Europejskiego filaru praw socjalnych;

33. apeluje do Komisji i państw członkowskich o lepsze wykorzystanie europejskiego semestru do monitorowania i wspierania postępów w zakresie przystępności cenowej mieszkań i w zakresie bezdomności; wzywa Komisję, by zaproponowała europejskie ramy dotyczące przystępnych cenowo mieszkań socjalnych z myślą o efektywnej koordynacji strategii politycznych państw członkowskich;

34. zauważa, że usługi socjalne i medyczne mają zasadnicze znaczenie dla wspierania walki z ubóstwem i wykluczeniem społecznym; odnotowuje z zaniepokojeniem, że większość państw członkowskich otrzymała zalecenia dla poszczególnych krajów dotyczące poprawy skuteczności, dostępności i zrównoważoności ich systemów publicznej opieki zdrowotnej; apeluje do państw członkowskich o wzmoczenie wysiłków na rzecz dostępności, przystępności cenowej, jakości i opłacalności ich systemów opieki zdrowotnej; podkreśla znaczenie kampanii dotyczących profilaktyki i promowania zdrowia, zwłaszcza adresowanych do młodych osób z grup społecznych znajdujących się w niekorzystnej sytuacji; wzywa państwa członkowskie do poczynienia inwestycji z myślą o priorytetowym traktowaniu profilaktyki w ich politykach zdrowotnych; wzywa do aktywnego prowadzenia kampanii promujących zdrowie, zarówno fizyczne, jak i psychiczne; przypomina, jak ważne jest ułatwianie ponownej integracji na rynku pracy osób w wieku produkcyjnym, które powracają do zdrowia po chorobie; wzywa państwa członkowskie do inwestowania w usługi opiekuńcze dla osób na każdym etapie życia, do kontynuowania realizacji celów barcelońskich z 2002 r. w zakresie opieki nad dziećmi oraz do opracowania celów w zakresie opieki nad osobami starszymi i niesamodzielnymi;

35. wzywa Komisję i państwa członkowskie do opracowania specjalnych środków stanowiących uzupełnienie europejskich ram działania na rzecz zdrowia i dobrostanu psychicznego oraz Kompas Unii dotyczącego działań na rzecz zdrowia i dobrostanu psychicznego; uważa, że środki te powinny obejmować promowanie zdrowia psychicznego i środki profilaktyczne oraz powinny być spójne z innymi instrumentami polityki, aby ograniczyć podstawowe społeczne uwarunkowania zdrowia psychicznego;

36. podkreśla znaczenie ścisłego monitorowania i, w razie konieczności, dokonywania przeglądu funduszy unijnych w celu zapewnienia skutecznego finansowania zgodnego z celami UE; wzywa Komisję i państwa członkowskie do zajęcia się każdym przypadkiem sprzeniewierzenia, nadużyć finansowych i korupcji w odniesieniu do funduszy unijnych;

37. podkreśla znaczenie stosowania się do zaleceń audytorów UE;

Czwartek, 10 października 2019 r.

38. uważa, że aby zachować i zwiększyć globalną konkurencyjność, ramy regulacyjne dla rynku pracy w państwach członkowskich muszą być jasne, proste i elastyczne, a jednocześnie gwarantować wysokie standardy pracy;
 39. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.
-